

תאווה לעינים

אל תקרא חלאה!!! בכל הקטע הזה אין שום דבר מעניין, ואתה יכול בחלט לפסוח עליו, אם יש לך אוסי! אבל אני מוכנה להתערב אתך שלא תוכל בשום פנים להפסיק בקריאה. כי העין שלך, כשהיא רואה קטע כזה המכיל מלים מובלסות, נוכריתתה אותך לקרוא אותו עך הסוף חמר — אפילו תדע היטב שאין בו כדום.

אם תמצא באמצע מאמר קטע מודפס באותיות כאלה, אתה תהיה נאלץ לקרוא אותו מן המילה הראשונה ועד ה-אחרונה. אפילו אם לא יכיל אלא את ההודעה כי אתמול נפתח בית-התרבות על-שם חיים יענקלביץ בגבעת-חיימוביץ במעמד שרים ואנשי-ציבור.

קטע זה מכיל בריחה עצומה. אילו מצאת בעתון קטע כזה, הסורפס באותיות זעירות וצפופות, יתכן שלא חיתת עינך רוצה לקרוא אותו. אבל עתה התחלת לקרוא קטע זה, למרות שהאור תיזת קטנות, סחור מחשכה שיש בו בריחה. וזוהי הסיבה היחידה שאתה עדיין קורא בו. אולם נכונה לך אכזבה. הכריחה איננה. מפילא לא חיתת כללך טובה. כך שאין לך סח לחצטער.

ישנה
גם שיטה
עתיקה ונדושה מאד
לחדפיס את החומר בצורה
משונעת לגמרי. אתה תקרא את זה
אפילו כתובות כאן אך ורק
סטויות במיץ עגבניות.
מה לעשות? כך
זה.

בקיצור, אתה רואה שאתה עבד לעייניך. הן מובילות אותך לאן שתרצינה. ולעתים קרובות לקראת

אכז
בה.

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים הסתתתפים בעמוד זה יזכה מדי שבוע בפרס של 10 ל"י. הזוכה השבוע, משה סליתמן, יהלום 58, רמת-גן.

חבר כרטי

מספרים על יוסקה שחור הביתה אחרי ארבע שנים בחוץ-לארץ ומצא את אשתו עם תינוק בן חודשיים. מלא התמרמרות הוא שאל את אשתו: "תגידי, זה היה חברי יענקלז?"

"לא", השיבה האשה בהחלטיות. "אולי חברי שמוליקז?" המשיך הבעל להתעניין. שוב היתה התשובה: "לא." בסוף החליטו על גט, מבלי שיוסקה הצליח לגלות את זהות החבר שסידר אותו.

בקיצור, אחרי שקיבלו את הגט, שאל אותה יוסקה בפעם האחרונה: "עכשיו תגידי, מי זה היה?"

היא ענתה לו בשקט: "האם לא עלה על דעתך שיש לי חברים משליז?"

משה סליתמן, רמת-גן

שתי הלוויית נפגשות בהצטלבות דרכים

ספר אסבתא!

ראש-הממשלה הציג את ממשלתו החדשה

מאת סופרנו המיוחד

כתהלוכה חגיגית צעדה אתמול ה' ממשלה לכיתה-הנשיא, כדי להציג את עצמה. בראש צעדה תזמורת צה"ל, שניגנה אל נא תאמר הנה דרכי האחרונה. מר דויד בן-גוריון צעד בצד הטור, ואילו השירים ברזילי ורוזן קראו את הקצב, כשהאחד צועק "שמאל" והשני "ימין".

הנשיא קיבל בברכה את פני הבאים. ראשון הציג ראש-הממשלה את הגבי גולדה מאיר. כשאמר מר בן-גוריון: "זוהי שרת-החוק החדשה", חיך הנשיא כא ריבות ואמר: "אכן, דומני שראיתי פעם את פניך, אם זכרוני אינו מטעני".

בהתערבכו בין האורחים, נתקל הנשיא במר בנטוב. "ומי אדוני?" שאל בנימוס. "אני שר המיתוח החדש", השיב מר בנטוב. "אהה", אמר הנשיא. "אני מקווה שהתפקיד החדש יתאים לך. ל-בטח יש לך נסיון כלשהו בענייני בישוח".

בשוחחו קצרות עם מר לוי אשכול, התעניין הנשיא לדעת כמה עסק השר לפני שקיבל על עצמו את התפקיד ה-חדש. הוא איחל לו שיעציל בתפקיד שר-האוצר, כפי שהצליח בלי ספק בתפקידיו הקודמים.

הנשיא נפרד מאורחיו בנאום קצר. "אני שמח לראות כאן פנים חדשות כה רבות", אמר. "אני סבור כי תופעה חיובית היא כשהממשלה מתחלפת מעת לעת, כדי לפנות מקום לכוחות חדשים. זריקה זו של דם חדש יוענן בעורקי הממשלה בלי ספק תביא תועלת רבה לניהול העניינים להבא".

אחרי השכס צעדה הממשלה החדשה ברחובות הבירה, ונתקבלה בכמה מקרי ממת בתשואות חמות. שר החינוך הביע באוזני סופרנו את דעתו שהיה זה מעמד חינוכי מאד.

הערות-שוריים

עתונאי צרפת דרשו את הסגרת מלך הגרוטאות כדי לשמור על המשך הידידות בין ישראל וצרפת...

... בקיצור: רצונכם בברזל, תנו גרוטאה.

★ ★ ★

לאור המצב הירוד ביחסים הבינעושיים במרחב, מציע בולגניץ עריכת ועידת סיסגה...

... מבירא עמיקתא לאיגרא רמא.

★ ★ ★

שירות השידור הודיע כי עם הפעלת המשדר החדש יגיעו שידורי ישראל עד רוסיה ואמריקה...

... עכשיו ברור למה מנפות שתי ארצות אלה לברוח לירח.

★ ★ ★

במשפט ד"ר שלום טען פרקליטו מיכה כספי כי לבעל מותר להכות את אשתו...

... זה נקרא לחיות בדרכי שלום?

סאגדות בית-הספר העברי

השאלה ההיסטורית

המורה להיסטוריה היה גורא טוב. כלומר, הוא היה גורא — וטוב היה להיות רחוק ממנו. והוא אהב לשאול שאלות, שרק מתי מספר ידעו לענות תשובות כהלכה, וגם אלה לא תמיד. לכן גורא התפלגו כאשר גילה הרומה במרץ אצבע, בשעה שאחת-אחת נסלו הידים "היודעות תמיד", מחוסר ידיעה. וגילה הוא דחקא לא הכי מבינה בהיסטוריה.

כשהתבוסה היתה כמעט כללית, פנה המורה אל גילה וקרא: "גוז" צייצה גילה: "המורה, אפשר לצאת החוצה?"

הסוס הטרויאני

בבית-הספר התיכון היה לנו ארגון בשם "המפלצת הירוקה", מיסודם של כמה תלמידים ותיקים, ששם לו למטרה לדאוג לפרנסתם של תושבי העיר, ביחד של הזגנים והגגרים. משום מה לא הכיר בארגון הנ"ל מנהל בית-הספר, וכנקמה זכה לכינוי "הירוקן השחור". פעם החליט הירוקן לחסל את המפלצת וערך לה משפט פנימי.

הוא מינה אחד התלמידים כנשיא בית-המשפט, והביא סידרה אימתנית של הוכחות ועדויות מרשיעות. עכשיו, הוא חשב, תקבל המפלצת את מכת-המות. איזה אכזבה! השופט ספק, חברי הארגון בסך הכל קנס של שילונג כל אחד לטובת הקרן-הקיימת. כי השופט עצמו לא היה אחר מאשר נשיא "המפלצת הירוקה".

דויד דגן, טבריה

חסידי רייס

מדריכה חמודה, שמה הדסה, על מיטב כוחותיה לא חסה. ללמד אהבת המולדת בכד — בעצמה לאמריקה טפה.

מיכה אשכנזי, מושב מסלול

★ ★ ★

על שופט כדורגל הוגד כי שתה כדכעי יום אחד. אחר כך במשחק "הנדס!" בלי הרף שרק — כי נקלע לתחרות כדוריד.

מוסקה, קרית תיים

נחש מי הופיע פתאום

"אני אומר לך אלי, זאת היתה החתיכה העצומה ביותר שאני ראיתי בחיים שלי. היא הלכה עם עקבים גבוהים, והשמלה שלה היתה כל כך הדוקה עליה, שלא היית צריך שום דמיון. למעלה, זה הלך אצלה ככה... אחר כך, אחרי שאתה גומר את הדו"ח השנתי שמונהל החש-בונות ביקש עד יום שני, גש למחלקת פקדונות-חוץ ונסה לקבל מהם את הסיכומים לשלושת החודשים של — — —"

★ ★ ★

"שולה, תבטיחי לי שלא תגידי מילה על זה לאף אחד. פשוט לא נעים שזה יגיע אליה. הבוקר הסתכלתי ברשימת המשכורות. את יודעת כמה שחווה מתחילה לקבל מהראשון לחודש? שלוש מאות וחמישים נטו ואת יודעת בשביל מה זה. עכשיו, עם כל הכסף שיש לה בבנק, היא תוכל בסח לתפוס לה איזה חתן. אני בטוח שיש לה לפחות... חמשת אלפים איש היו שם במסיבה הזאת. אפשר היה פשוט להשתגע. לא היה אפילו מקום בשביל — — —"

★ ★ ★

"אם הקצין התורן המחורבן הזה חושב שהוא יכול לצאת להתחזות לו שם עם כל הבנות ולהשאיר לי לכתוב את כל היומנים והדו"חיים המחורבנים שלו עד אור הבוקר, הוא טועה טעות מרה ואני... מבקש שתעזוב אותי עכשיו מפני שאני רוצה לגמור את הדו"חיים האלה עד שיגיע הזמן לבקר את המשמרות — — —"

טעות לעולם צודקת

חשק קאפיטליסט מובהק. (על המשמח)

יעל שיפר, חדרה

אופיום להמונים.

זהו צעיר בעל מנוף, חובק עלמות. (ידיעות אחרונות)

דויד שורץ, טבריה

בלי כנייט, בבקשה.

שהודה לי במלים נרגשות אם כי רוחו לא היתה כה טובה עליו כי רוחו. (חדשות הספורט)

מרדכי דן, תל-אביב

לכל הרחוקות!

קניתי כרטיסים לקולנוע תל-אביב להצגה שניה ונכנסנו לחדר ההמתה. (הארץ)

הבה הלבכג, רעננה

מתים משעמום, מה?